

กิจการของอัครสาวก

คนทั่วไปเชื่อกันว่าผู้เขียนหนังสือกิจการก็คือ "ลูคา แพทย์ที่รัก" (คส 4:14) จะเห็นได้ชัดว่าหนังสือกิจการนี้เป็นหนังสือเล่มต่อจากข่าวประเสริฐของลูคา และมาจากผู้เขียนคนเดียวกัน ลูคาเป็นเพื่อนเดินทางของเปาโล (กจ 16:12; 20:5) จากหนังสือ 2 ทิโมธี 4:11 เราได้พบว่าท่านได้อยู่กับเปาโลในกรุงโรม ในหนังสือฟีเลโมน 1:24 ลูคาได้ฝากคำนับมาในจดหมายของเปาโลไปยังฟีเลโมน

หนังสือกิจการได้รับการเขียนขึ้นในช่วงเวลาที่เปาโลได้รับการปล่อยตัวจากคุกครั้งแรกที่กรุงโรม (กจ 28:30) (ปี ค.ศ. 63) หนังสือเล่มนี้ครอบคลุมระยะเวลาจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู จนถึงช่วงเวลาสองปีแรกที่เปาโลถูกคุมขังอยู่ในคุกเป็นครั้งแรกที่กรุงโรม ดังนั้นจึงครอบคลุมระยะเวลาประมาณ 33 ถึง 35 ปี

โดยทั่วไปแล้ว หนังสือเล่มนี้แบ่งแยกออกเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ คือในบทที่ 1-12 กล่าวถึงเปโตรเป็นส่วนใหญ่ มีกรุงเยรูซาเล็มเป็นศูนย์กลาง และข่าวประเสริฐได้ประกาศแก่ชนชาติยิวเป็นหลัก ในบทที่ 13-28 กล่าวถึงเปาโลเป็นส่วนใหญ่ มีเมืองอันติโอกเป็นศูนย์กลางสำหรับงานเผยแผ่พระวจนะของพระเจ้าไปยังต่างประเทศ และข่าวประเสริฐประกาศแก่คนต่างชาตินอกจากชนชาติยิว

ในส่วนแรก บทที่ 6 และ 7 กล่าวถึงการรับใช้ของสเทเฟนเพียงสั้น ๆ แต่ได้รับใช้พระเจ้าอย่างน่าอัศจรรย์ใจ บทที่ 8 เกี่ยวกับการรับใช้พระเจ้าของฟีลิป และบทที่ 9 ได้บันทึกการกลับใจเสียใหม่ของเปาโลไว้ และได้บรรยายถึงโครเนลิอัสคนต่างชาตินิเมืองซีซาริยา และอานาเนียที่คามัสกัส อย่งไรก็ตาม ใน 12 บทแรก จุดสำคัญที่กล่าวถึงก็คือเปโตรและกรุงเยรูซาเล็มและชนชาติยิว

ในบทที่ 13-28 เมืองอันติโอกเป็นเพียงแต่สถานที่ตั้งต้นเท่านั้น เรื่องราวจะเริ่มต้นดำเนินจากเปาโลและบารนาบัส แล้วก็เป็นเรื่องของเปาโลกับสิลาสไปที่เกาะครีต ไปที่เมืองกาลาเทีย และแคว้นซีลีเซีย เข้าไปในแคว้นมาซิโดเนีย ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ไปที่เมืองซีซาริยา และในที่สุดได้ผจญกับเรืออัปปาง และแล่นเรือไปจนถึงกรุงโรม ในเรื่องจะกล่าวถึงเปาโลอยู่ตลอดเวลา และท่านจะมุ่งไปหาชาวยิวก่อนเสมอถ้าท่านสามารถจะทำได้แต่การรับใช้พระเจ้านั้นส่วนใหญ่ท่านจะประกาศท่ามกลางชาวต่างประเทศ

ในหนังสือกิจการแห่งอัครสาวกนี้นายแพทย์ลูคาได้แสดงประวัติศาสตร์ของคริสเตียนชนชาติยิวในคริสตจักรหลายแห่งและประวัติศาสตร์ของคริสเตียนชาวต่างชาติแก่เราในหนังสือข่าวประเสริฐของลูคา ท่านได้เล่าถึงสิ่งต่าง ๆ ของพระราชกิจตอนต้นของพระเยซู และการทรงสั่งสอนจนกระทั่งถึงการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์ ในหนังสือกิจการท่านเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำและทรงสั่งสอนสืบต่อไปโดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์และโดยผ่านทางเหล่าอัครสาวกและคริสตจักร

สาระสำคัญของเรื่องก็คือการเผยแพร่ว่าข่าวประเสริฐออกไปทั่วโลกโดยฤทธิ์อำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยทางภูมิศาสตร์แล้ว ส่วนที่ได้รับข่าวประเสริฐตามลำดับก่อนหลังจะเป็นดังนี้ กรุงเยรูซาเล็ม แคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก

ลูกาได้เขียนข่าวประเสริฐของท่านและหนังสือกิจการในลักษณะที่ว่าเป็นผู้พูดแทนให้กับเปาโลหรือเปเลา ไม่ใช่อย่างแน่นอน พระคัมภีร์ไม่ได้มีข้อบ่งชี้ว่าท่านได้ทำเช่นนั้น ท่านลูกาได้รับความเข้าใจจากเบื้องบนอย่างสมบูรณ์ในสิ่งที่ท่านได้เขียนนั้นและมีเพียงทางเดียวเท่านั้นที่ท่านจะทำให้พระคริสตธรรมคัมภีร์สำเร็จลงได้อย่างบริบูรณ์ก็โดยการรับ ถ้อยคำมาจากพระเจ้าด้วยการทรงคล้อยใจของพระองค์เอง สิ่งที่ท่านลูกาเขียนขึ้นนั้นท่านได้รับมาจากพระเจ้าโดยตรง ไม่ใช่ได้มาจากเปาโล หรือมิใช่ได้มาจากการจดจำเหตุการณ์โดยตัวของท่านเอง และก็ไม่ใช่ได้มาจากคำพยานของผู้เห็นเหตุการณ์ใด ๆ ทั้งสิ้น (ลก 1:3-4)

(ภาคที่หนึ่ง ต่อไปเกี่ยวข้องกับประเทศอิสราเอลและกรุงเยรูซาเล็ม อาจารย์เปโตรเป็นผู้นำ รับการช่วยเหลือจากยอห์น สเทเฟน และฟิลิป) (กจ 1-12)

1 กิจการของเปโตร

ก เปโตรและคนอื่นอีก 120 คน (1:1-26)

1 บนภูเขามะกอกเทศ (1:1-12)

ก รับความแน่ใจจากพระเยซูคริสต์ (1:8)

ข การเป็นพยานถึงการขึ้นสวรรค์ของพระเยซูคริสต์ (1:11)

2 ในห้องชั้นบน (1:13-26)

ก การประชุมอธิษฐาน (1:13-14)

ข ประชุมธุรกิจของกลุ่มเล็ก ๆ (1:15-26)

1 เกี่ยวกับการละทิ้งพวกเขาของยูดาสอิสคาริโอท (1:15-20)

2 เกี่ยวกับการเลือกตั้งมัทธิอัส (1:21-26)

ข เปโตรและผู้มาชุมนุมวันเพ็นเทกอสต์ (2:1-47)

1 เปลวไฟสถฐานเหมือนลิ้น (2:1-4)

2 การชุมนุม (2:5-11)

3 ความยุ่งเหยิง (2:12-13)

4 การอธิบายความหมายของการพูดภาษาต่าง ๆ (2:14-15)

5 การเปรียบเทียบ (2:16-21)

- 6 การประนาม (2:22-28)
 - ก พระคริสต์ผู้เป็นพระเมสสิยาห์ถูกตรึงไว้โดยมือของชาดีย์ว (2:22-24)
 - ข พระเมสสิยาห์นี้ได้ฟื้นคืนชีพโดยฤทธิ์อำนาจของพระบิดา (2:24)
- 7 การลงเอย (2:29-36)
- 8 การตัดสินใจว่าตัวเองกระทำผิด (2:37-40)
- 9 การกลับใจใหม่และความรอดของหลายคน (2:41)
- 10 การสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน (2:42-47)
- ค เปโตรและคนง่อย (3:1-26)
 - 1 การอัศจรรย์ (3:1-11)
 - ก ความต้องการรักษาคนง่อย (3:2)
 - ข นามประเสริฐในการรักษาให้หาย (3:6)
 - ค ลูกศิษย์ใหม่หลังจากการรักษาให้หาย (3:8)
 - 2 ข้อความของการเทศนาของเปโตร (3:12-26)
 - ก ผู้ที่ตรึงพระองค์บนไม้กางเขน-พวกีย์ว (3:13-15)
 - ข การทำนายเรื่องกางเขนในพระคัมภีร์เดิม (3:18)
 - ค ฤทธิ์อำนาจของกางเขน (3:16, 26)
 - 1 สามารถช่วยรักษาร่างกายของคนง่อย (3:16)
 - 2 สามารถรักษาบาปของมนุษย์ทุกคนได้ (3:26)
 - ง เรื่องราวของไม้กางเขน (3:15, 18, 21)
 - 1 พระคริสต์ต้องทนทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์ (3:18)
 - 2 พระบิดาจะทรงให้พระคริสต์ฟื้นคืนชีพจากความตาย (3:15)
 - 3 พระคริสต์จะขึ้นไปอยู่สวรรค์ชั่วคราว (3:21)
 - 4 พระคริสต์จะกลับมาอีกที (3:19-20)
 - จ การอ้อนวอนของเรื่องไม้กางเขน (3:19, 26)
- ง เปโตรและปุโรหิตใหญ่ (4:1-37) อำนาจซึ่งเป็นปุโรหิตใหญ่ ให้เปโตรและยอห์นถูกจับ
 - 1 เหตุผลของการถูกจับ (4:2)
 - 2 หลักฐานที่สนับสนุนการถูกจับ (4:4)
 - 3 การปรึกษาหารือกันระหว่างพวกหัวหน้าศาล

- ก คำถามของเขา (4:7)
- ข คำตอบของเปโตร (4:8-12)
- 4 การปรึกษากันในศาล (4:13-17)
- 5 การคัดค้านว่ากล่าวแก่เปโตร (4:18-22)
 - ก คุณประกาศต่อไปไม่ได้ (4:18)
 - ข เราต้องประกาศต่อไป (4:19-20)
- 6 ประชุมสรรเสริญหลังจากการปล่อยเปโตรและยอห์น (4:23-30)
- 7 พระพรที่เกิดขึ้นเพราะเหตุการณ์ข่มเหง (4:31-37)
 - ก ลูกศิษย์ของพระคริสต์เต็มไปด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า (4:31)
 - ข ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของลูกศิษย์ทวีมากขึ้นในพระคุณของพระเจ้า (4:32, 34-35)
- จ เปโตรกับอานาเนียและสัปปิรา (5:1-11)
 - 1 การหลอกลวงเขา (5:1-2)
 - 2 การค้นพบ (5:3)
 - 3 การเสียชีวิตของคนทั้งสอง (5:5, 10)
- ฉ เปโตรและพวกป่วยไข้ (5:12-16)
- ช เปโตรกับทนายความชื่อกามาลีเอล (5:17-42) ครั้งที่สองที่เปโตรถูกจับเพราะการเทศนาเรื่องพระคริสต์
 - 1 ความโกรธของพวกสคูดี (5:17-18)
 - 2 การปรากฏของทูตสวรรค์ของพระเจ้า (5:19-20)
 - 3 ความฉงนสนเท่ห์ของเจ้าหน้าที่พนักงานเรือนจำ (5:21-26)
 - 4 คำเทศนาของอาจารย์เปโตร (5:27-32)
 - 5 คำแนะนำจากทนายความ (5:32-39)
 - 6 ท่าทางของอัครสาวกทุกคน (5:40-42)
- ซ เปโตรพบกับซีโมนผู้เคยทำวิทยาคม (8:9-25)
 - 1 ความหยิ่งจองหองของซีโมน (8:9-11)
 - 2 พฤติกรรมที่ออกนอกกลุ่มนอกทางของเขา (8:18-19)
 - 3 โทษของเขา (8:20-21)

- 4 การอ้อนวอนของเขา (8:24)
- ฉ เปโตรกับไอเนอัส (9:32-35)
- ญ เปโตรและการฟื้นชีพของโครคัส (9:36-42)
- ฎ เปโตรกับโครเนลิอัส (9:43--10:48)
 - 1 โครเนลิอัสผู้เคร่งศาสนา แต่ยังเป็นคนบาป ในเมืองซีซารียา (10:1-8)
 - ก ความยำเกรงพระเจ้าของเขา (10:1-2)
 - ข ทูตสวรรค์ปรากฏแก่เขา (10:3-8)
 - 2 เปโตรผู้เฝ้าเข้าในการนำคนประเทศนอกมาหาพระเจ้า (10:9-23)
 - ก ข้อความในนิมิตจากพระเจ้า (10:11-14)
 - ข ความหมายของนิมิตนั้น (10:15-23)
 - 3 เปโตรและโครเนลิอัส วิสุทธิชนร่วมกันในพระคริสต์ (10:24-35)
 - ก การปรึกษากันกับโครเนลิอัส (10:24-35)
 - 1 การต้อนรับของโครเนลิอัส (10:25-26)
 - 2 ความเห็นจริงแล้วของเปโตร (10:28, 34-35)
 - ข เปโตรให้โครเนลิอัสและแขกเข้าใจชัดเจน (10:36-43)
 - ค คำเทศนาของเปโตร (10:38-40, 42-43)
 - ง การกลับใจใหม่รับชีวิตใหม่ของโครเนลิอัส (10:44-48)
- ฎ เปโตรอธิบายให้คริสเตียนที่เยรูซาเล็มฟังถึงเหตุการณ์ที่เกิดในบ้านของโครเนลิอัส (11:1-18)
 - 1 การว่ากล่าวของพวกคริสเตียนที่เยรูซาเล็ม (11:1-3)
 - 2 การโต้เถียงให้เหตุผลของเปโตร (11:4-17)
 - 3 การรับเหตุผลของคริสเตียนที่เยรูซาเล็ม (11:18)
- ฐ เปโตรและทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้า (12:1-24)
 - 1 ทูตสวรรค์ที่ปรากฏในเรือนจำ (12:1-18)
 - ก การประหารชีวิตของยากอบอย่างไม่ยุติธรรม (12:1-2)
 - ข ความรอดจากคุกของเปโตร (12:3-18)
 - 1 เขารอดจากคุกในเวลาเหมาะสมของพระเจ้า (12:3-11)
 - 2 เปโตรมีปัญหาลงสู่ประชุมอัครทูต (12:12-17)
 - 3 ความแปลกประหลาดใจของทหาร (12:18)

2 ทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้าในพระราชวงศ์ของเฮโรด (12:19-24)

2 กิจการของสเทเฟน (6:1-7:60)

ก การบ่นติเตียนของศิษย์บางคน (6:1)

ข การปรักหักพังของอัครสาวกสิบสองคน (6:2-4)

ค การเลือกตั้งเจ็ดคน (6:5-7) ผู้ช่วยเจ็ดคนแรกถูกเลือก สเทเฟนเป็นหนึ่งในเจ็ดคนนั้น

1 ความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณของสเทเฟน

ก เขาเป็นคนเต็มใจด้วยความเชื่อ (6:5)

ข เขาเป็นคนที่เชื่อฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เขาอยู่ใต้บังคับบัญชาของพระวิญญาณ)
(6:5, 10)

ค เขาประกอบด้วยสติปัญญา (6:10)

2 การอัครรรษ์ของสเทเฟน (6:8)

3 การกล่าวร้ายต่อสเทเฟน (6:9-14)

4 การอ่อนน้อมสุภาพของสเทเฟน (6:15)

5 ข้อความของสเทเฟน (7:1-53) สเทเฟนถูกจับเพราะเขาได้ทำนายเรื่องการทำลายวิหารของเฮโรด สเทเฟนให้เขาเห็นต่อไป

ก อิสราเอลได้รับพระพรจากพระเจ้าก่อนที่จะเคยได้วิหารของซาโลมอน

1 พระเจ้าทรงนำอับราฮัมถึงคานาอัน (7:2-8)

2 พระเจ้าทรงป้องกันเชื้อสายของอับราฮัมเมื่ออยู่ในประเทศอียิปต์ (7:9-17)

3 พระเจ้าทรงนำอิสราเอลออกจากอียิปต์ (7:18-36)

4 พระเจ้าทรงนำอิสราเอลกลับไปสู่คานาอัน (7:37-45)

ข ถึงแม้ว่าพระเจ้าช่วยอย่างนี้ อิสราเอลหันหน้าจากพระเจ้า

1 หันหน้าจากพระเจ้าในสมัยสร้างวิหารของซาโลมอน (7:43)

2 หันหน้าจากพระเจ้าในสมัยสร้างวิหารของเฮโรด (7:51-53)

6 การประหารชีวิตสเทเฟน (7:54-60)

ก พวกที่ข่มเหงเขา (7:54, 57-58)

ข สเทเฟนเห็นรัศมีของพระเจ้า (7:55-56)

ค คำอธิษฐานของเขา (7:59-60)

1 อธิษฐานเพื่อตัวเอง (7:59)

2 อธิษฐานเพื่อศัตรู (7:60)

ง การสิ้นชีวิตของเขา (7:60)

3 กิจการของฟิลิป (6:5; 8:5-8, 26-40)

ก ผู้ประกาศในแคว้นสะมาเรีย (8:5-8)

ข ผู้นำคนอื่นมาหาพระเจ้าในเมืองกาซา (8:26-40)

1 เขาทำงานจากทูตสวรรค์ของพระเจ้า (8:26)

2 กิจการของเขากับขันที (8:27-40)

ก ความไม่เข้าใจของขันที (8:31-34)

ข การบังเกิดใหม่ของขันที (8:36-37)

ค การยอมรับและการแสดงความเชื่อของขันที (8:38-40)

(ภาคที่สอง ต่อไปเกี่ยวข้องกับทั่วโลก ข่าวดาวิดแพร่ไปทั่ว อาจารย์เปาโลเป็นผู้นำ รับการช่วยเหลือจากบารนาบัส สิลาส ทิโมธี มาระโก และลูคา) (กจ 13-28)

1 การกลับใจรับชีวิตใหม่ของเปาโล (9:1-19; 22:5-16; 26:12)

ก ความอาฆาตแค้นของเขาโลถึงศิษย์ของพระเจ้า (9:1-2; 22:4; 26:9-12)

1 ลูคาได้เขียนให้เราเห็นถึงความอาฆาตของเขาโล (9:1-2)

2 เปาโลเป็นพยานเองถึงความอาฆาตนั้น (22:4)

ข อาจารย์เปาโลรับนิมิตจากพระบุตรของพระเจ้า (พระเยซูคริสต์เจ้า) (9:3-9; 22:6-11; 26:12-18)

1 สิ่งที่เขาได้เห็นคือความสว่าง สว่างกว่าดวงอาทิตย์ทำให้ตาบอด (9:3; 22:6; 26:13)

2 สิ่งที่เขาได้ยิน

ก ได้ยินพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดกล่าวว่า เราเป็นผู้ที่ท่านข่มเหง (9:4-5; 22:7-8; 26:14-15)

ข ได้ยินพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมอบงานแก่เขา คือท่านจะประกาศเรื่องเรา (9:6; 22:10; 26:16-18)

ค ผู้รับใช้ของพระเจ้ามาเยี่ยมเขาโล (9:10-18; 22:13-16)

1 อานาเนียปฏิเสธพระเจ้า (9:11, 13-16)

2 อานาเนียเชื่อฟัง (9:17-18)

3 อานาเนียทำนาย (22:14-15)

- 2 การรับใช้ของเปาโลหลังจากได้รับความรอด (9:19-30; 11:24-30; 12:25--13:3; 22:21; กท 1:16-21; 2:1-10)
- ก การเทศนาเรื่องพระคริสต์ในธรรมศาลาเมืองดามัสกัส (9:19-21)
 - ข เปาโลออกไปประเทศอาระเบียประมาณ 3 ปี (กท 1:16-17)
 - ค เปาโลกลับไปดามัสกัสด้วยความรู้และอำนาจจากพระวิญญาณสำหรับการเทศนา (9:22; กท 1:17)
 - ง เปาโลหนีพ้นศัตรูที่ดามัสกัส (9:23-25)
 - จ เปาโลเยี่ยมเยียนเยรูซาเล็มครั้งแรกตั้งแต่เป็นคริสเตียน (9:26-29; กท 1:18-19)
 - 1 ระยะเวลาของการเยี่ยม (กท 1:18-19)
 - 2 ปัญหาเวลาที่เยี่ยมเยียนเยรูซาเล็ม (9:26, 29)
 - ก ความกลัวคนอื่น (9:26)
 - ข ความสามัคคีธรรม (9:27)
 - ฉ เปาโลหนีจากเยรูซาเล็มไปถึงทาร์ซัส (9:29-30; 22:17-21; กท 1:21)
 - 1 ผู้ร้ายที่อยากจะฆ่าเปาโล (9:29)
 - 2 พระเจ้าให้หนีมิตช่วยอาจารย์เปาโล (22:17-21)
 - ช เปาโลผูกพันกับบารนาบัสในเมืองอันติโอก (11:19-26)
 - 1 ประวัติของคริสตจักรอันติโอก (11:19-21) คริสตจักรเริ่มด้วยคริสเตียนที่ถูกไล่จากเยรูซาเล็มหลังจากการเสียชีวิตของสเทเฟน
 - 2 บารนาบัสเป็นมิชชันนารีรับหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลที่อันติโอก (11:22-24)
 - 3 ผู้รองจากศิษยาภิบาลอันติโอก คือเปาโล (11:25-26)
 - ซ เปาโลไปเยี่ยมเยียนเยรูซาเล็มครั้งที่สอง ถวายเงินพิเศษสำหรับผู้ที่ยึดสนที่นั่น (11:27-30; กท 2:1)
 - 1 การรับถ้อยคำจากพระวิญญาณที่นำอาจารย์เปาโล (11:28; กท 2:2)
 - ก การเปิดเผยของอาคาบัส (11:28)
 - ข เปาโลรับการเปิดเผยด้วย (กท 2:2)
 - 2 การประชุมกับคริสเตียนต่าง ๆ เมื่ออาจารย์เปาโลไปเยี่ยม (กท 2:9)
 - ณ เปาโลกลับไปอันติโอก สั่งสอนพระวาจาและเทศนา (12:25--13:1)

- 3 อาจารย์เปาโลถูกเรียกเป็นมิชชันนารี-การเดินทางครั้งแรกของเขา (13:2--14:2)
- ก เปาโลไปเกาะไซปรัส (13:4-12)
- 1 เขาเทศนาที่เมืองซาลามิส อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของเกาะไซปรัส (13:5)
 - 2 เขาเทศนาที่เมืองปาฟอส อยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะไซปรัส (13:6-12)
 - ก โอกาสดี (13:6) เปาโลและเพื่อนได้โอกาสเทศนาต่อหน้าผู้ว่าเกาะไซปรัสชื่อ เซอร์จัสเปาโล เขาพร้อมที่จะฟังพระคำของพระเจ้า
 - ข การขัดขวาง (13:6, 8-11)
 - 1 การต่อต้านของเขา (13:6, 8)
 - 2 สายตาของเขาบอดไป (13:9-11)
 - ค ใจพร้อมที่จะรับความจริง (13:12)
- ข จากไซปรัส เปาโลเดินทางไปเมืองเปอร์กา (13:13) มาระโกลาเปาโลกลับไปบ้าน
- ค จากเปอร์กา เปาโลเดินทางไปอันทิโอก ในแคว้นบิสิเดีย (13:14-50) เปาโลอยู่หลายอาทิตย์และเทศนา 2 ครั้งในธรรมศาลาของอันทิโอก
- การเทศนาครั้งแรก คือพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (13:14-43)
- 1 การเตรียมตัวรอพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
 - ก การเตรียมในประวัติศาสตร์ของโลก
 - 1 พระเจ้าทรงเลือกชาติอิสราเอล (13:17)
 - 2 พระเจ้านำอิสราเอลออกจากอียิปต์เข้าสู่คานาอัน (13:18-19)
 - 3 พระองค์ทรงผู้พิพากษาหลายคนที่จะช่วยอิสราเอล (13:20)
 - 4 พระองค์เลือกกษัตริย์หลายองค์ที่จะปกครองเขา (13:21)
 - ข การเตรียมผู้พยากรณ์ สดุดีได้ทำนายเรื่องความตายและการฟื้นคืนชีพของพระองค์ (13:33-37)
 - ค ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เทศน์เรื่องพระองค์และเตรียมใจของมนุษย์ (13:24-25)
 - 2 ลักษณะเฉพาะตัวของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
 - ก พระองค์มาจากเชื้อสายของดาวิด (13:23)
 - ข ชื่อพระองค์คือ เยชู (13:23)
 - 3 การปฏิเสธพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (13:27-29)
 - 4 การฟื้นคืนชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (13:30-32)

- 5 ความรอดที่ได้มาจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดองค์นี้ (13:38-39)
คำเทศนาครั้งที่สอง (13:44-50)
- 6 พวกยิวได้ปฏิเสธไม่ยอมรับความจริง (13:45-46, 50)
- 7 พวกต่างชาติได้ยอมรับความจริง (13:47-49)
- ง จากอันทิโอก เดินทางไปถึงอีโคเนียม (13:51--14:5)
- จ จากอีโคเนียม เดินทางไปถึงลิสตรา (14:6-23)
 - 1 คนง่อย (14:8)
 - 2 การรักษา (14:9-10)
 - 3 เกิดความขุมน (14:11)
 - 4 ความวุ่นวาย (14:12)
 - 5 การไม่เข้าใจกัน (14:13)
 - 6 ความร้อนรนใจของเปาโล (14:14)
 - 7 การอบรมสั่งสอนให้เข้าใจ (14:15-18)
 - 8 พวกยิวชักชวนประชาชนให้ฆ่าอาจารย์เปาโล (14:19-20)
 - 9 เปาโลช่วยศิษย์มั่นคงในความเชื่อ (14:21-23)
- ฉ จากลิสตรา เดินทางกลับไปเมืองอันทิโอกในประเทศซีเรีย (14:24-28)
- 4 อาจารย์เปาโลไปร่วมประชุมใหญ่ที่เมืองเยรูซาเล็ม (15:1-35)
 - ก เหตุผลของการจัดประชุมใหญ่ (15:1-2, 5-6)
 - ข รายงานในการประชุมใหญ่
 - 1 เปโตรรายงาน (15:7-11)
 - 2 เปาโลรายงาน (15:12)
 - 3 ยากอบรายงาน (15:13-21)
 - ก การสรุป-ยากอบสรุปเรื่องทำไมพวกต่างชาติไม่ต้องทำตามพิธีสุหนัต
 - 1 พระเจ้าทรงช่วยคนต่างชาติรอดแล้วโดยไม่ต้องเข้าพิธีสุหนัต (15:14)
 - 2 ทางผู้พยากรณ์ชื่ออามอสได้ทำนายไว้ว่า สิ่งนี้จะเกิดขึ้น (15:15-18)
 - ข การตัดสินใจของยากอบ (15:19-21)

- ค คำแนะนำของสภาในที่ประชุม (15:22-35)
 - 1 ผู้ที่ถือคำแนะนำของสภา (15:22-27)
 - 2 ข้อความที่เขาแนะนำ (15:28-35)
- 5 ความแตกแยกกันระหว่างเปาโลและบารนาบัส (ความไม่เห็นด้วยกัน) (15:36-40)
 - ก เหตุการณ์ของการไม่เห็นด้วยกัน (15:36-38)
 - ข พระพรที่ได้มาจากการแตกแยกกัน (15:39-40)
(เพราะฉะนั้นมีมิชชันนารีเพิ่มขึ้น 2 ท่าน)
- 6 การเดินทางครั้งที่สองของมิชชันนารีเปาโล (15:41--18:22)
 - ก ครั้งแรกไปลิสตรา (16:1-5)
 - 1 เปาโลเลือกทิโมธี (16:1-2)
 - 2 ทิโมธีรับพิธีสุหนัต์ (16:3)
 - ข จากลิสตราถึงโตรอัส (16:6-10)
 - 1 พระวิญญานบริสุทธิ์ห้ามไปทิศเหนือและทิศใต้ (16:6-7)
 - 2 พระวิญญานบริสุทธิ์ให้ไปทิศตะวันตก (16:9-10)
คำว่า "เรา" หมายความว่า ลูกาผู้เขียนหนังสือกิจการเริ่มเดินทางไปกับเปาโลด้วย
 - ค จากโตรอัส ไปถึงฟิลิปปี (16:11-40) ที่เมืองฟิลิปปีมีการกลับใจใหม่ของสามคนที่สำคัญมาก
 - 1 ความรอดของผู้หญิงที่เป็นนักธุรกิจ (16:13-15)
 - 2 ความรอดของผู้หญิงที่มีผีเข้าสิง (16:16-18)
 - 3 ความรอดของผู้คุมเรือนจำ (16:19-40)
 - ก เปาโลถูกกล่าวร้าย (16:19-21)
 - ข เปาโลรับการโบยตี (16:22-24)
 - ค เปาโลร้องเพลง (16:25)
 - ง เปาโลประกาศอีกครั้ง (16:26-28)
 - จ เปาโลนำคนมาถึงพระเจ้าอีกครั้ง (16:29-34)
 - ฉ เปาโลแสดงสัญชาติของเขา (16:35-40)
 - ง จากฟิลิปปี เปาโลเดินทางถึงเชสะโลนิกา (17:1-9)
 - จ จากเชสะโลนิกา เปาโลเดินทางถึงเบโรอา (17:10-14) ทิโมธีและสืลาสยังอยู่เบโรอา

- ฉ จากเบโรอา เปาโลเดินทางถึงเอเธนส์ (17:15-34) ที่นี้เปาโลเทศนา
- 1 ความต้องการของการเทศนา (17:16-17)
 - 2 พวกผู้ที่ฟังคำเทศนา (17:18-21)
 - 3 คำนำของคำเทศนา (17:22)
 - 4 เนื้อหาของการเทศนา (17:23)
 - 5 สามประการของการเทศนา (17:24-31)
 - ก เรื่องอดีต-พระเจ้าคือพระเจ้าผู้สร้างมนุษย์ทุกคน (17:24-26, 28-29)
 - ข เรื่องปัจจุบัน-พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะช่วยมนุษย์ทุกคนรอด (17:27, 30)
 - 1 ถ้ามุขจะแสวงหาพระองค์ (17:27)
 - 2 ถ้ามุขจะกลับใจเสียใหม่ (17:30)
 - ค เรื่องอนาคต-พระเจ้าจะพิพากษามนุษย์ทุกคน ทั้งคนที่ยังมีชีวิตอยู่และคนที่ตายไปแล้ว (17:31)
 - 6 ปฏิกริยาของผู้ที่ฟังคำเทศนา (17:32-34)
 - ก บางคนเยาะเย้ย (17:32)
 - ข บางคนตัดสินใจไม่ได้ (ผลัดวันประกันพรุ่ง) (17:32)
 - ค บางคนเชื่อและติดตาม (17:34)
- ช จากเอเธนส์ เปาโลเดินทางถึงเมืองโครินธ์ (18:1-18)
- 1 เพื่อนของเปาโลในเมืองนี้ (18:1-5)
 - ก ผู้ทำเต็นท์ (18:1-3) เปาโลพบคู่หนึ่งคือ อากวิลลา กับ ปริสซิลลา คู่นี้มีอาชีพเดียวกันกับเปาโล คือ ทำเต็นท์
 - ข พบทีมของเขา (18:5) สilas และ ทิโมธี พบเปาโลที่โครินธ์มาจากมาซิโดเนีย
 - 2 ศัตรูของเปาโลในเมืองนี้ (18:5-6, 12-17)
 - ก พวกชาวยิวเป็นศัตรู (18:5)
 - ข พวกเขาต่อต้านเปาโล (18:6)
 - ค การลุกฮือกันของศัตรู (18:12-17)
 - 1 ทำไม่สำเร็จ (18:12-16)
 - 2 สิ่งที่เกิดขึ้นจากการประชดของเขา (18:17)
 - 3 ผลของอาจารย์เปาโลในเมืองโครินธ์ (18:8, 11)

- 4 พระบิดาของเปาโลตรัสแก่เขาในเมืองโครินธ์ (18:9-10)
- ๗ จากโครินธ์ เปาโลเดินทางถึงเอเฟซัส (18:19-21)
- 1 อากิวลาและปริสซิลลา ไปด้วยกันกับเปาโล (18:18)
 - 2 ลูกศิษย์ของเปาโลชวนเขาอยู่ที่เอเฟซัสชั่วคราว (18:20-21)
- ๘ จากเอเฟซัส เปาโลเดินทางกลับไปอันติโอก (18:22)
- 7 การเดินทางครั้งที่สามของมิชชันนารีเปาโล (18:23-21:14)
- ก ที่แรกเปาโลกลับไปเยี่ยมคริสตจักรที่กาลาเทียและเปอร์กา เพื่อจะตักเตือนและหนุนใจเขา (18:23)
- ข จากนั้นเปาโลเดินทางไปเอเฟซัส (18:24--19:41)
- 1 อปอลโลอยู่ในเอเฟซัสก่อนเปาโล (18:24-28)
 - ก คำสอนของอปอลโล (18:25)
 - ข ครูของอปอลโล (18:26)
 - 2 ผลของเปาโลในเมืองเอเฟซัส (19:1-41)
 - ก ลูกศิษย์ของยอห์นผู้ให้บัพติศมา (19:1-7) เปาโลพบศิษย์ 12 คนของยอห์น ผู้ที่รู้เรื่องพระเยซู แต่ไม่รู้จักวันเพ็นเทคอสต์ เปาโลสอนเขาให้รู้
 - ข เปาโลสั่งสอนทุกวัน ในโรงเรียนของทีร์นัซ ตลอดเวลา 3 เดือน (19:8-10)
 - ค เขาได้แจกผ้าเช็ดหน้าของเปาโล (19:11-12)
 - ง ลูกของเสวาเป็นหมอผี (19:13-17)
 - จ ความเชื่อมั่นคงของผู้ที่กลับใจในพระคริสต์ (19:18-20)
 - ฉ การตัดสินใจของเปาโล (19:21-22) เปาโลตัดสินใจอยากไปเยี่ยมโรม
 - ช ลูกศิษย์ของพระอารเทมิส (19:23-41)
 - 1 เดเมตรีอัสเรียกประชุมเพื่อไล่อาจารย์เปาโลออกจากเมืองเพราะการงาน เดเมตรีอัสกำลังขาดทุน (19:23-28)
 - 2 การชุมนุมที่วุ่นวาย (19:29-34)
 - 3 นายอำเภอพูดให้การชุมนุมเงียบ เขาพูดว่า
 - ก พระของเขาคือพระเจ้าจริง (19:35-36)
 - ข แต่ว่าอาจารย์เปาโลเป็นผู้สุจริต (19:37)
 - ค การประชุมนี้ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย (19:38-39)

ง ถ้าไม่หยุดจะมีปัญหาจากประเทศโรม (19:40)

- ค จากเอเฟซัส เปาโลเดินทางไปถึงกรีซ (20:1-5) เปาโลอยู่ที่นี้ 3 เดือนแล้วเดินทางไป เพราะได้ยินว่าพวกยิวอยากจะฆ่าเขา
- ง จากกรีซ เปาโลเดินทางไปถึงโตรอัส (20:6-12)
 - 1 อาจารย์เปาโลเทศน์ทั้งคืน (20:7)
 - 2 อุบัติเหตุเกิดขึ้น (20:8-9)
 - 3 การอัครรรย์เกิดขึ้น (20:10-12)
- จ จากโตรอัส เปาโลเดินทางไปถึงมิเลทัส (20:13-38)
 - 1 เปาโลสรุปอดีต (20:31)
 - ก อาจารย์เปาโลเป็นทาสของพระคริสต์ (20:19)
 - ข อาจารย์เปาโลเป็นครูของคริสเตียน (20:20, 27)
 - ค อาจารย์เปาโลเป็นพยานต่อชาวโลก (20:21, 26)
 - ง อาจารย์เปาโลเป็นตัวอย่างแก่คนทั้งหลาย (20:33-35)
 - 2 เปาโลพูดถึงปัจจุบัน
 - ก สรุปสถานการณ์ (20:22-23, 25)
 - ข สรุปสถานการณ์ของคริสตจักรที่นั่น (20:28, 32)
 - 1 สิ่งที่เขาควรจะทำ (20:28)
 - 2 วิธีของการกระทำนั้น (20:32)
 - 3 อาจารย์เปาโลพูดถึงอนาคต
 - ก ความประสงค์ของเขา (20:24)
 - ข พูดถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นในคริสตจักรของเขา (20:29-30)
- ฉ จากมิเลทัส เปาโลเดินทางไปถึงไทร (21:1-6)
 - 1 รับข้อความจากพระวิญญาณ (21:4)
 - 2 ประชุมริมทะเล (21:5-6)
- ช จากไทร เปาโลเดินทางไปถึงทอลเลเมอัส (21:7)
- ซ จากทอลเลเมอัส เปาโลเดินทางไปถึงซีซารียา (21:8-14)
 - 1 ทหารของพระเจ้า (21:8)
 - 2 สุภาพสตรีของพระเจ้า (21:9)

- 3 การตัดเดือนจากพระเจ้า (21:10-11)
- 4 น้ำพระทัยของพระเจ้า (21:12-14)
- 8 การเยี่ยมเยียนเยรูซาเล็มครั้งสุดท้ายของเปาโล (21:15-30)
 - ก ข่าวลือเรื่องเปาโล (21:18-22, 27-30)
 - 1 ศิษย์ที่เยรูซาเล็มได้ยืนยันข่าวลือว่า เปาโล ไม่ปฏิบัติและคุกพระบัญญัติของโมเสส (21:18-21)
 - 2 ได้รับข่าวลือว่า เปาโล ได้ทำให้วิหารของพระเจ้าเป็นมลทิน (21:27-30)
 - ข ปฏิกริยาของอาจารย์เปาโลเมื่อได้ยินข่าวนี้ (21:23-26)
 - ค การช่วยเหลือเปาโลจากการชุมนุมของพวกยิว (21:30-32)
 - ง การโต้ตอบของเปาโล (21:33--23:10)
 - 1 การโต้ตอบของเปาโลถึงนายพัน
 - ก คำพูดครั้งแรก (21:33-39)
 - 1 นายพันงง (21:38)
 - 2 เปาโลอธิบายอีกที (21:39)
 - ข คำพูดครั้งที่สอง (21:24-30)
 - 1 คำสั่งของนายพัน (21:24) นายพันสั่งให้ทหาร โบกตีเปาโล
 - 2 ความหวังใจของนายพัน (21:28,29)
 - 2 เปาโลพูดต่อหน้าการชุมนุม (21:40--22:23)
 - ก การพูด (22:1-21)
 - 1 การกลับใจของอาจารย์เปาโล (22:1-16)
 - 2 การถูกเรียกจากพระเยซู (22:17-21)
 - ข การร้องกรี๊ดของพวกยิว (22:22-23)
 - 3 เปาโลตอบพวกสมาชิกสภา (23:1-10)
 - ก เปาโลถูกตบปาก (23:1-2)
 - ข เปาโลว่าเขา (23:3)
 - ค เปาโลคิดเสียใจ (23:4-5)
 - ง ความฉลาดของเปาโล (23:6-10)
- จ การเปิดเผยให้เปาโลเห็น (23:11)

- ฉ การแก้แค้นต่อเปาโล (23:12-15)
- ช ลูกชายของน้องสาวเปาโลช่วย (23:16-22)
- ซ การให้เปาโลย้ายไปที่อื่น (23:23-32)
 - 1 พวกทหาร (23:23-24)
 - 2 จดหมายจากนายพันถึงเฟลิกซ์ และอธิบายเรื่องเกี่ยวกับเปาโล (23:25-32)
- 9 การขังเปาโลไว้ในเรือนจำในเมืองซีซารียา (23:33--26:32)
 - ก เปาโลต่อหน้าเฟลิกซ์ (23:33--24:27)
 - 1 การกล่าวหาของเทอร์ตุลลัส (24:1-9) เขาเป็นทนายความที่เก่งได้กล่าวหา 3 อย่าง
 - ก เปาโลเป็นผู้ก่อการกบฏต่อรัฐบาล (24:5)
 - ข เป็นผู้สอนศาสนานอกกรีต (24:5)
 - ค เป็นผู้ทำให้วิหารเป็นมลทิน (24:6)
 - 2 การโต้ตอบของเปาโล (24:10-21)
 - ก เรื่องการกล่าวหา ที่ 1 และ ที่ 3 อาจารย์เปาโลตอบ (24:11-13)
 - ข เกี่ยวกับการกล่าวหา ที่ 2 ทนายพุดดุก (24:14-16, 20-21)
 - 3 ความสงสัยของเฟลิกซ์ (24:22-27)
 - ข เปาโลต่อหน้าเฟสทัส (25:1-12)
 - 1 การเดินทาง (25:1-6)
 - 2 ผู้กล่าวคำอุทธรณ์ต่อเปาโล (25:7)
 - 3 ผู้รับอุทธรณ์ (25:8)
 - 4 การโหดร้าย (25:9)
 - 5 การย้ายที่ (25:10-12)
 - ค เปาโลต่อหน้าอากริปปา (25:13-26:32)
 - 1 ผู้สรุปความ (26:2-23)
 - ก กิจการของผู้เคร่งศาสนา (26:2-5, 9-11)
 - ข กิจการของผู้รับความรอด (26:12-23)
 - 1 การรับเชื่อ (26:12-15)
 - 2 การถูกเรียก (26:16-18)
 - 3 การอุทิศตัว (26:19)

- 4 การยากลำบาก (26:21)
 - 5 ความเหนียวแน่น (26:22-23)
 - 2 ผู้ช่วยคนอื่นรับความรอด (26:24-32)
 - ก เปาโลต่อหน้าเฟสทัส (26:24-25)
 - ข เปาโลต่อหน้าอากริปปา (26:26-32)
- 10 การเดินทางของเปาโลถึงกรุงโรม (27:1-28:31)
 - ก การเดินทางจากซีซารียาถึงตำบลท่างาม (27:1-12)
 - 1 นายร้อยยูเลียสแสดงความเมตตาต่อเปาโล (27:1-3)
 - 2 เปาโลแนะนำนายร้อยให้ระวังตัว (27:9-11)
 - ข จากตำบลท่างามถึงมอลตา (27:13-44)
 - 1 พายุใหญ่น่ากลัว (27:14-20)
 - 2 พุดขึ้นขมยินดีและหนุนใจเพื่อน (27:21-26, 33-37)
 - ก การทำนายของเปาโล (27:23-25)
 - 1 จะไม่มีใครตาย (27:22)
 - 2 จะเสียแต่เรือลำใหญ่ (27:22)
 - 3 เขาจะพักที่เกาะหนึ่ง (27:26)
 - ข การแนะนำของอาจารย์เปาโล (27:33-37)
 - ค ปัญหาเรื่องนักโทษ (27:39-44)
 - ค อยู่เกาะมอลตา (28:1-10)
 - 1 เปาโลและชาวเกาะนั้น (28:1-6)
 - ก ที่แรกชาวมอลตาคิดว่าเปาโลเป็นฆาตกร (28:2-4)
 - ข ต่อมาเขาคิดว่าเปาโลเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ (28:5-6)
 - 2 เปาโลกับคนชื่อปุบลิอุส (28:7-10)
 - ก เปาโลรักษาบิดาของปุบลิอุส (28:8)
 - ข เปาโลรักษาเพื่อนของปุบลิอุส (28:9)
 - ง จากมอลตาถึงกรุงโรม (28:11-15)

- จ อยู่กรุงโรม (28:16-31)
- 1 การประชุม 2 ครั้ง อาจารย์เปาโลอธิบายเรื่องข่าวประเสริฐให้พวกยิวฟัง (28:17-29)
 - ก ประชุมครั้งแรก (28:17-22)
 - 1 เปาโลเล่าเรื่องเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นำเขามาถึงกรุงโรมเมื่อถูกล่ามโซ่ (28:17-20)
 - 2 ปฏิกริยาของผู้ที่ฟังเปาโล (28:21-22)
 - ข ประชุมครั้งที่สอง (28:23-29)
 - 1 คำเทศนาและความหมายของพระเจ้าสำหรับเขา (28:23-24)
 - 2 ข้อพระคัมภีร์ที่พระเจ้าทรงใช้ (28:25-26)
 - 3 เปาโลอธิบายความรอดจากพระเจ้า (28:28)
 - 2 ระยะเวลา 2 ปี อาจารย์เปาโลอธิบายข่าวประเสริฐแก่ทุก ๆ คน (28:30-31)

ชีวิตของอ.เปาโล

<u>ปี ค.ศ.</u>	<u>กิจการ</u>
36	อ.เปาโลรับเชื่อ
36-39	อยู่ที่เมืองดามัสกัส ประกาศในธรรมศาลา เดินทางไปอาระเบีย กลับไปยังเมืองดามัสกัส หนีไปจากเมืองดามัสกัสไปยังกรุงเยรูซาเล็มครั้งแรก ตอนนี้เขาเป็นคริสเตียน 3 ปี กลับไปยังเมืองทาร์ซัส กจ 9:23-26 กท 1.18
39-40	ประกาศข่าวประเสริฐในเขตแดนซีเรียและซีลีเชีย กท 1.21 อาจจะถูกข่มเหงหลายอย่าง 2 คร 11
40-43	อ.บารนาบัสพาอ.เปาโลจากเมืองทาร์ซัสไปยังเมืองอันติโอกและอยู่ที่นั่น 1 ปี กจ 11.26
44	ไปยังกรุงเยรูซาเล็มครั้งที่ 2 กับเงินถวาย กจ 11.30
45-48	กลับไปยังเมืองอันติโอก กจ 12.2-5 การเที่ยวประกาศครั้งแรกของอ.เปาโล ไปกับอ.บารนาบัส ไปยังเกาะไซปรัส เมืองอันติโอกในแคว้นปีสิเดีย เมืองอิกอนิยาม เมืองลิสตรา กลับไปยังเมืองอันติโอก กับเมืองเดอร์บี
49	สอนที่เมืองอันติโอกเรื่องการรับพิธีสุหนัต์ กจ 14; 15.1-2 ไปยังกรุงเยรูซาเล็มครั้งที่ 3 กับอ.บารนาบัส ตอนนี้เขาเป็นคริสเตียน 14 ปี กท 2.1

- 50 เขาทั้งสองร่วมประชุมธุรกิจของคริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็ม กจ 15 อ.เปาโลกับอ.บารนาบัส
กลับไปยังเมืองอันติโอก พร้อมด้วยยูดาสและติลาส การเที่ยวประกาศครั้งที่ 2 ของอ.เปาโล
ไปกับติลาสกับทิโมธีจากเมืองอันติโอก เขาไปยังแคว้นซีเรีย แคว้นซีลีเซีย เมืองเคอร์บี
เมืองลิสตรา เมืองฟรีเจีย เมืองกาลาเทีย กับเมืองโตรอัส อ.ลูคาไปกับพวกเขาด้วย กจ 16.10
- 51 ประกาศข่าวประเสริฐในยุโรป กจ 16.11-13 อ.เปาโลประกาศที่เมืองฟิลิปปี เมืองเธสะโลนิกา
เมืองเบโรอา กรุงเอเธนส์ กับเมืองโครินธ์ เขาอยู่ที่เมืองโครินธ์เป็นเวลา 1 ปีกับ 6 เดือน
- 52 เขียนหนังสือ 1 และ 2 เธสะโลนิกา
- 53 อ.เปาโลไปจากเมืองโครินธ์และไปยังเมืองเอเฟซัส กจ 18.18-19
- 54 ไปยังกรุงเยรูซาเล็มครั้งที่ 4 แล้วกลับไปยังเมืองอันติโอก